

Alois Otahal se narodil 20. června 1871 v Litovli na Moravě. Otec Karel Otahal, pasíř v Litovli a matka Františka, rozená Hübleová, dcera tkalce Josefa Hüble z Nové Paky. Záhy po Aloisově narození se Otahalovi stěhují z Litovle do Nové Paky. Po smrti manžela vdova Františka Otahalová se syny z Nové Paky odchází a dostávají se do Šumburku nad Desnou. Zdá se, že příčinou příchodu do Šumburku bylo zaměstnání mladšího ze synů; Jan Otahal (nar. 1876), dělník na dráze, zde má služební byt v domě č.p. 191 a bydlí tu s ním i matka a bratři. Nadále udržují přátelské styky s příbuznými v Nové Pace. Zde již Alois Otahal maluje (dochovalá datová fotografie z roku 1893).

29. října 1898 se žení. Svatba se koná v katolickém kostele sv. Bartoloměje v Držkově. Jeho vyvolenou je Božena (nar. 1868), dcera po zemřelém Jáchymu Zurčinovi, chalupníku v Držkově 14 (u Šilhánů) a matky Karolíny, dcery Josefa Šauera, chalupníka v Držkově 53. Od sňatku bydlí Alois Otahal v domku č.p. 14.

Roku 1899 se narodil syn Alois, pozdější otcův spolupracovník a vůdčí osoba držkovského fotoatelieru. Nejstarší zmínky o Otahalových malbách pro Držkov jsou z roku 1900: obraz " Ejhle kacír ", namalovaný pro Husův večer v místní sokolovně a nová křížová cesta o 14 zastaveních pro kostel sv. Bartoloměje.

1902 se narodila dcera Božena a roku 1904 dcera Marie.

V květnu 1908 se Aloisova matka Františka Otahalová i se dvěma mladšími syny Janem a Karlem (nar. 1878) stěhuje ze Šumburku do Desné. Karel je povoláním též malířem.

Po vzniku stavebního družstva " Domov " v Držkově se stává jeho členem i Alois Otahal, roku 1911 za jeho pomoci vystavěl na pozemku patřícím k jejich chalupě při hlavní silnici železnobrodsko - tanvaldské vlastní dům č.p. 140 s malířským a fotografickým atelierem.

Také do života rodiny Aloise Otahala zasáhla 1. světová válka. Syn Alois si přináší po zranění hlavy zdravotní následky - občasné migrény vedoucí k depresím.

Někde na sklonku existence staré monarchie otvírá Otahal pobočku fotoatelieru ve Velkých Hamrech. Neprosperující dílnu po několika málo letech zavírá.

Roku 1925 vytváří výzdobu 1. šibřinkového plesu nazvaného " Růžový sad ". Na vytvoření tisíců kvítků z barevného papíru se podílejí snad všechny držkovské domácnosti. Tak velkolepě vypravené šibřinky se pravidelně rok co rok pořádaly až do tragického roku 1939. První poválečné šibřinky se uskutečnily až v lednu 1947 a poslední svobodné, XVI. šibřinky v lednu 1948. Ještě po další čtyři roky se plesalo " v rázu ", ale to již byly jen dozvuky někdejších vyhlášených plesů.

Téhož roku 1925 je bourán dřevěný atelier u silnice z důvodu stavby obecního Husova domu. Vůdčím organizátorem stavby nového zděného atelieru za domem je již syn Alois.

Roku 1926 maluje pro nový Husův sbor církve Československé husitské v Držkově oltářní obraz, jehož hlavním motivem je Jan Hus na hranici. Do doby záboru pohraničí jsou to nejlepší léta malířského a fotografického atelieru otce a syna Otahalových.

1941 z vlastní vůle umírá syn Alois a 1. července 1952 umírá Alois Otahal starší. Do vysokého stáří byl činným malířem a platným členem obecních spolků. Je pochován na držkovském hřbitově v rodinné hrobce s manželkou (+1959), synem Aloisem, dcerami a zetěm Brúnou.